

Arrest

nr. 278 430 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 8 november 2020, diende op 18 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 maart 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 25 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 18/11/2020

Overdracht CGVS: 18/01/2021

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 februari 2022, van 8u44 tot 13u32, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Céline HERSSENS loco meester Hajarpi CHATCHATRIAN, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Elay-clan te behoren. U bent geboren op 25 augustus 2002 in Wanlaweyn uit het gelijknamig district van de provincie Lower Shabelle, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa. U groeide op in een landbouwfamilie met maïs- en bonenvelden, koeien en geiten.

U had een restaurantje waar u thee en voedsel verkocht aan onder meer regeringssoldaten. Op een dag kreeg u een telefoontje van Al Shabaab waarin u verteld werd om te stoppen met uw werk. U sloot uw restaurantje enkele dagen om daarna terug open te doen op aandringen van de regeringssoldaten en omdat u inkomsten nodig had voor uw familie. Na de heropening kreeg u opnieuw doodsb bedreigingen van Al Shabaab. Na ongeveer één maand viel u ziek waardoor uw zus het beheer van het restaurantje overnam. Al Shabaab voerde die dag echter een aanval uit waarbij uw zus om het leven kwam. Toen zij merkten dat zij de verkeerde persoon gedood hadden, kreeg u ook nog telefonische doodsb bedreigingen. Uw oom besloot u hierop het land uit te sturen en u verliet Somalië op 22 oktober 2020.

Op 8 november 2020 kwam u België binnen, waar u op 18 november 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u volgende documenten in : een origineel besnijdendisattest en een originele inschrijvingskaart voor het GAMS.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11.02.2022 (verder CGVS), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten

dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn van het gelijknamige district gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale geografie van uw regio onvoldoende doorleefd is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 7). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerd regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen en de districten van Lower Shabelle, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo slaagt u er moeiteloos in om alle acht districten uit Lower Shabelle op te sommen, nl. Marka, Afgoye, Wanlaweyn, Barawe, Kurtunwarey, Sablale, Qoryooley, Owdeghle (CGVS, p. 8). Als u echter gevraagd wordt welke van de districten die u net opsomde grenzen aan dat van u, antwoordt u naast de kwestie dat uw district in Lower Shabelle ligt, maar er andere dorpen omheen liggen (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, probeert u de dorpen uit uw district op te sommen (ibid.). Nogmaals gevraagd naar districten in de buurt van uw district, antwoordt u dat Afgoye het dichtst ligt (ibid.). Gevraagd welke districten nog in de buurt van uw district liggen, antwoordt u naast de kwestie dat ze allemaal in Lower Shabelle liggen (ibid.). Nogmaals gevraagd welke van de districten die u opsomde, behalve Afgoye, nog het dichtst bij uw eigen district liggen, vraagt u of er dorpen bedoeld worden (ibid.).

Het is vreemd te noemen dat u wel moeiteloos verder gelegen districten kan noemen die inderdaad in dezelfde provincie Lower Shabelle liggen, maar dat u veel meer moeite hebt met het opsommen en situeren van grote steden en districten in de directe omgeving van Wanlaweyn, wat een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis geeft.

Die ingestudeerde indruk komt ook terug bij uw kennis over de buurdorpen van Wanlaweyn. Zo slaagt u erin om meerdere dorpen tussen Wanlaweyn en Afgoye zoals Yaaq Dhuub, Bulo Hashi, Warmahan, Tubanka Bunde, Tixsiile, Warabale en Bulalo spontaan en in de juiste volgorde op te sommen (CGVS, p. 9). Ook andere buurdorpen als Hako, Warmusal, Hero, Aw Osman, Aw Guurow, Gomore en Yab Bir Weyne noemt u spontaan en kan u in de juiste windrichting situeren (ibid.). Als u echter de namen van andere dichtbij gelegen buurdorpen voorgeschoteld krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis heel wat minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Kul Amir, Maqudale, Dawanley, Doolawe, Eenow Midey en Aw Sagaari zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het stuk voor stuk om zeer dichte buurdorpen gaat. Maqudale en Doolawe zijn de eerste buurdorpen op de weg ten oosten richting Balcad (zie administratief dossier). Dawanley, Eenow Midey, Aw Sagaari en Kul Amir zijn dan weer zeer dichte buurdorpen op slechts enkele kilometers ten zuiden van Wanlaweyn (ibid.).

Bovendien is het vreemd dat u geen weet heeft van vluchtelingenkampen in uw stad. Hiernaar gevraagd, antwoordt u dat er geen zijn in uw stad (CGVS, p. 27). Gevraagd of er ooit grote groepen vluchtelingen gevlucht zijn naar uw stad, antwoordt u dat door clanconflicten tussen Shanta Alemood en Galje'el dorpelingen gevlucht zijn naar Wanlaweyn, maar dat zij niet in kampen verbleven, maar gewoon in de stad (ibid.). Gevraagd waar in de stad zij dan verbleven, antwoordt u dat zij bij familie intrekken (ibid.). Uit bronnen waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er wel degelijk meerdere IDP-kampen zijn in en rond Wanlaweyn. Zo waren er in uw district eind 2017 meer dan 20 000 intern ontheemden die verbleven in een twintigtal IDP-kampen, waarvan het grootste aantal zich bevindt in Wanlaweyn-stad. Een aantal van deze kampen in de stad telt meer dan 1 000 bewoners en deze intern ontheemden geven droogtes en onzekerheid aan als belangrijkste beweegredenen om hun rurale gebieden te verlaten (zie administratief dossier). In februari 2021 – enkele maanden na uw vertrek uit de stad – was er nog steeds sprake van zes geverifieerde IDP-kampen die onderdak boden aan meer dan 4 000 individuen (ibid.).

Verder is het merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van het groot aantal Biimaal-clanleden dat naar Wanlaweyn is verhuisd na een hevig clanconflict met Habr Gedir. Gevraagd wat u weet over een clanconflict tussen Habr Gedir en Biimaal, antwoordt u dat Shanta Alemood en Galje'el soms conflicten hebben (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u weet over een clanconflict tussen Habr Gedir en Biimaal, antwoordt u dat u hoorde dat ze een conflict hadden, maar niet in Wanlaweyn (ibid.).

Gevraagd of dat conflict een impact had op uw regio, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of er veel Biimaal in uw stad zijn, antwoordt u dat het enkel kleine groepen zijn, maar geen noemenswaardige hoeveelheden (CGVS, p. 6 en 7). Gevraagd wanneer die gekomen zijn naar uw stad, antwoordt u dat niet te weten en enkel te hebben gezien dat er enkele zijn (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de meeste intern ontheemde Biimaal-ouderlingen zich op heden in het centrum van Wanlaweyn bevinden. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, doet wederom twijfels rijzen over uw herkomstregio.

Bovendien herinnert u zich, behalve een aanslag op een markt in 2013 waarbij uw vader om het leven zou zijn gekomen, geen concrete incidenten waarbij Al Shabaab burgers viseerde. Gevraagd of Al Shabaab soms burgers viseerde op drukbezochte plaatsen in Wanlaweyn, antwoordt u dat zij meestal enkel politiekantoren en soldaten aanvallen (CGVS, p. 35). Gevraagd of er nog gelijkaardige aanslagen aan die waarbij uw vader zou overleden zijn, hebben plaatsgevonden, antwoordt u dat die aanslag de grootste was die in de stad had plaatsgevonden (ibid.). Gevraagd of er recentere, gelijkaardige aanvallen zijn gebeurd, antwoordt u dat er nog een aanslag op een huis was met een granaat (ibid.). Gevraagd of er nog recentere aanvallen op markten zijn gebeurd, antwoordt u van niet en dat de recentste aanslag met granaten op een huis was (ibid.). Gevraagd of er dan geen aanvallen meer op markten zijn gebeurd, antwoordt u van niet, behalve degene die u al beschreef (ibid.). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Al Shabaab op 9 mei 2018 een explosie uitvoerde op een drukke khat markt in Wanlaweyn waarbij minstens vijf burgers gedood werden en minstens tien anderen gewond raakten. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u ook van dit incident op de hoogte bent.

Daarnaast slaagt u er op geen enkel moment in doorleefd te vertellen over uw dagelijks leven als jongere die in ruraal Somalië opgroeide in een landbouwfamilie met maïs- en bonenvelden, geiten en koeien. Op de DVZ verklaart u dat u informeel privélessen hebt gehad, en u kan lezen en schrijven (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u naar een privéschool bent geweest voor lessen Somalisch en rekenen (CGVS, p. 15). Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u heel jong was, u niet lang geweest bent en u stopte toen uw moeder het financieel niet meer aankon (ibid.). Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u heel jong was (ibid.). Gevraagd om concreet te vertellen van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u acht jaar oud was, u 's morgens naar de Koranschool en 's middags naar de privéschool ging (ibid.). Gevraagd tot welke leeftijd u ging, antwoordt u dat het heel kort was voor zover u zich kan herinneren (ibid.). Gevraagd hoe lang u precies naar die privéschool bent gegaan, antwoordt u zich dat niet te herinneren en enkel te weten dat het heel kort was (CGVS, p. 16). Gevraagd of dat dan enkele dagen, weken, maanden of jaren was, antwoordt u zich nog steeds niet te herinneren hoe lang het was, maar het een heel korte periode was (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over koeien en geiten ondermaats voor een lid van een landbouwfamilie met koeien en geiten (CGVS, p. 20). Gevraagd welke ziektes een koe kan hebben, antwoordt u dat niet te weten en u voor zover u zich kan herinneren geen ziektes bij koeien hebt gezien (CGVS, p. 29). Gevraagd hoe lang een koe zwanger is, antwoordt u dat niet te weten aangezien u nog klein was toen jullie koeien hadden (ibid.). Gevraagd welke ziektes een geit kan hebben, antwoordt u het niet te weten aangezien u jong was (ibid.). Gevraagd hoe lang een geit zwanger is, antwoordt u niet veel geiten gehad te hebben, maar gehoord te hebben dat een geit drie maanden zwanger is (ibid.). Uit bronnen van het CGVS blijkt echter dat de draagtijd van een geit gemiddeld iets minder dan vijf maanden bedraagt (zie administratief dossier). Daarenboven blijkt uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. U somt wel nog correct de vier Somalische seizoenen op, nl. Jilal, Gu en Deyr en Xagaa (CGVS, p. 28). Gevraagd wat de volgorde is van de seizoenen, antwoordt u dat u die combinatie niet kan maken, aangezien u niet weet welke maanden gekoppeld zijn aan welke seizoenen (ibid.). Gevraagd wanneer Jilal is, antwoordt u dat Jilal begint na de regens, als er geoogst wordt en als het droog is (ibid.). Gevraagd wanneer tijdens het jaar Jilal plaatsvindt, antwoordt u dat elk seizoen drie maanden duurt (ibid.). Gevraagd welke drie maanden Jilal is, antwoordt u dat Jilal op het eind van het jaar plaatsvindt (ibid.). Gevraagd welke drie maanden Gu is, antwoordt u dat Gu is wanneer het regent (ibid.). Nogmaals gevraagd welke drie maanden Gu is, antwoordt u dat u enkel weet dat elk seizoen drie maanden is, maar u de precieze maanden niet kent, aangezien jullie dat niet gebruiken (CGVS, p. 28 en 29). Gevraagd wat de juiste volgorde is van de seizoenen, welk seizoen dus volgt op welk seizoen, antwoordt u dat er eerst Gu is, dan Deyr, dan Xagaa en dan Jilal en het jaar zo verdeeld is. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Jilal van december tot midden maart duurt, Gu van midden maart tot juni-juli, Xagaa van juli tot midden september en Deyr van midden september tot november, wat niet overeenkomt met uw verklaringen.

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als lid van een landbouwfamilie die woont in een regio waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, beter op de hoogte bent van de volgorde en de maanden van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u de namen en enkele karakteristieken van de vier seizoenen wel kent, doch er niet in slaagt om deze in de juiste volgorde te plaatsen en te koppelen aan de juiste maanden. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van jongere uit een landbouwfamilie afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Ook kan u niet doorleefd vertellen over de manier waarop de landbouwvelden van water voorzien werden. Hiernaar gevraagd, antwoordt u dat de velden enkel water kregen via de regen (CGVS, p. 31). Gevraagd of zij op geen enkele andere manier water kregen, antwoordt u van niet (ibid.). Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat de provincie Lower Shabelle gekend staat voor haar uitgebreid irrigatiesysteem van kanalen en dammen dat in combinatie met de regen de landbouwers in staat stelt om het hele jaar door te oogsten (zie administratief dossier).

Verder legt u ongeloofwaardige verklaringen af in verband met uw profiel als eigenaar van een restaurantje waar u thee en voedsel verkocht. Zo geeft u aan dat u op een goede dag 800 000 tot 1 000 000 en op een slechte dag 300 000 tot 400 000 Somalische Shilling (SOS) omzet kon draaien (CGVS, p. 17). Gevraagd hoeveel u daar netto van overhield, antwoordt u dat u op de beste dagen 300 000 à 400 000 en op de mindere dagen 100 000 à 150 000 SOS pure winst over had (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het gemiddelde maandelijkse inkomen in 2022 in Somalië 259 000 SOS bedraagt. Het mediaan inkomen ligt met 244 000 SOS per maand zelfs nog lager (ibid.). Tevens blijkt dat 100%, dus bijna elke Somaliër, minder dan 1 160 000 SOS per maand verdient (ibid.). Hoe hoger het opleidingsniveau, hoe hoger het loon (ibid.). Het is niet meteen duidelijk hoe u er met uw laag opleidingsniveau in slaagde om meer te verdienen dan bijna 100% van de Somaliërs. Uw uitspraken over wat u verdiende in Somalië doen dan ook sterk afbreuk aan uw beweerd profiel van eigenaar van een klein restaurantje in Wanlaweyn.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u merkwaardige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw familie in Somalië. Zo verklaart u dat uw vader overleden is bij een explosie op een markt (CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat uw vader eind 2013 of begin 2014 overleden is (ibid.). Gevraagd waarom u twijfelt, antwoordt u dat het een inschatting is, aangezien u het zich niet meer goed herinnert (ibid.). Gevraagd om die explosie wat toe te lichten, antwoordt u dat een aanslag van Al Shabaab voor veel slachtoffers zorgde, waaronder Fod Adey en nog drie broers uit uw wijk (ibid.). Gevraagd hoe laat op de dag de explosie was, antwoordt u dat u toen heel jong was en zich niet meer herinnert op welk tijdstip van de dag de explosie plaatsvond (CGVS, p. 10). Gevraagd of het 's morgens, 's middags of 's avonds was, antwoordt u niet meer te weten wat u toen hoorde, maar te denken dat het 's middags was (ibid.). Gevraagd waar u was op het moment van de explosie, antwoordt u dat u aan de andere kant van de markt was met uw moeder, terwijl de explosie in het centrum van de markt plaatsvond (ibid.). Gevraagd om te beschrijven hoe u die explosie beleefde aangezien u ter plaatse was, antwoordt u wederom dat het de grootste aanslag ooit was daar en Fod Adey en drie broers uit uw wijk bij de slachtoffers waren (ibid.). Opgemerkt dat dat een heel theoretische uitleg is en gevraagd om te beschrijven hoe u die explosie persoonlijk beleefde, antwoordt u dat u veel angst ervaarde na de explosie en het een dramatische dag was aangezien uw vader en andere mensen zijn omgekomen (ibid.). Opgemerkt dat dat opnieuw een heel algemene, vrij theoretische uitleg is en nogmaals gevraagd om uw persoonlijke beleving wat meer te benadrukken, antwoordt u dat de enige persoonlijke beleving die u voelde angst was, u niet precies ter plekke was waar de explosie gebeurde en u later nog meer angst had aangezien de explosie een directe impact had op uw familie (ibid.). Gevraagd wat u meteen na de explosie deed, antwoordt u dat jullie – net zoals veel andere mensen – erg bang waren, veel mensen gevlucht zijn en u met uw moeder naar El Lafole bent gegaan (CGVS, p. 11). Gevraagd of jullie niet ongerust waren over uw vader, antwoordt u dat jullie ongerust en bang waren, maar niet wisten wat te doen (ibid.). Gevraagd wie het lichaam van uw vader dan naar huis bracht, antwoordt u dat kennissen zijn gezicht herkenden en hem naar huis brachten (ibid.). Gevraagd welke kennissen dat zijn, antwoordt u zich de namen van de personen niet te herinneren (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u het precieze jaartal of tijdstip van de dag waarop de explosie plaatsvond niet meer herinnert, des te meer omdat u die dag zelf op de markt aanwezig was, zij het niet exact op de locatie van de ontploffing, en u na de explosie in angst bent gevlucht naar een andere locatie.

Om dezelfde redenen mag er redelijkerwijze ook verwacht worden dat u uw persoonlijke beleving van de gebeurtenis beter zou kunnen benadrukken. Ook is het vreemd dat u niet meer weet welke kennissen het lichaam van uw vader naar huis brachten.

Bovendien doet u vreemde uitspraken over het huidige contact met uw moeder en partner. U geeft aan dat zij beiden nog in Wanlaweyn zijn (verklaring DVZ, punt 13a en 15b, en CGVS, p. 11 en 13), maar u geen contact meer hebt met hen. Gevraagd waarom u geen contact meer hebt met uw partner, antwoordt u dat u geen telefoonnummer van hem hebt (CGVS, p. 13). Gevraagd of u hem niet op de een of andere manier kan bereiken, antwoordt u dat er geen manier is om hem te bereiken, aangezien u zijn telefoonnummer niet hebt (ibid.). Gevraagd of u nog contact hebt met andere mensen in Somalië, antwoordt u van niet (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat zelfs uw moeder geen smartphone heeft, maar enkel een gewone gsm en nummer (ibid.). Gevraagd of u dat nummer dan niet kan bellen, antwoordt u dat het zeer veel geld kost om van hier naar Somalië te bellen (ibid.). Gevraagd of er geen andere, goedkopere manieren zijn om contact op te nemen, antwoordt u dat het moeilijk is om met haar te communiceren en u door financiële moeilijkheden niet telkens opnieuw kon bellen (ibid.). Gevraagd of er in het centrum geen goedkopere manier is om te bellen, antwoordt u dat u er geen weet van hebt (ibid.). Gevraagd of u het telefoonnummer van uw moeder hebt, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of u die niet goedkoop kan bellen, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u geen manier hebt afgesproken om in contact te blijven toen u het land verliet, antwoordt u dat het toen een moeilijke situatie was, uw moeder ziek was en u behalve het telefoonnummer geen andere manier afsprak (ibid.).

Aangezien u kan lezen en schrijven en aangezien u als volwassene uw land en familie hebt verlaten, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou nemen om op een haalbare manier contact te blijven houden en dat u eenmaal in Europa intensievere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact met hen te krijgen.

Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw netwerk in Somalië zich op heden bevindt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een alleenstaande vrouw zonder mannelijk netwerk in Somalië zou zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn van het gelijknamige district gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Wanlaweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 11.02.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten (een origineel besnijdenisattest en een originele inschrijvingskaart voor het GAMS) dient te worden opgemerkt dat uit deze documenten blijkt dat u enerzijds vrouwelijke genitale verminking hebt ondergaan en anderzijds ingeschreven bent bij het GAMS dat strijdt tegen vrouwelijke genitale verminking, gegevens die in deze beslissing niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoekster toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit de stad Wanlaweyn, disctrict Wanlaweyn, provincie Lower Shabelle.

Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij een erg uitgebreide kennis heeft van haar dorp en haar regio, maar verwijt haar een ingestudeerde kennis – quod certe non.

Verzoekende partij wenst eerstens op de merken hoe onprofessioneel en amateuristisch verwerende partij te werk is gegaan bij het verhoren van verzoekende partij. Het verloop van het gehoor en de opmerkingen van verwerende partij waren werkelijk ongelooflijk en noopten de raadsman van verzoekende partij ertoe om tussen te komen tijdens het gehoor.

Verwerende partij wilde immers het onderzoek naar de asielmotieven en de herkomst van verzoekende partij in één gehoor afgewerkt hebben. Volgens haar zou het immers “zonde zijn om verzoekende partij opnieuw te moeten oproepen binnen 2 maanden voor nog een bijkomend gehoor van een halfuurtje”. Verwerende partij besliste daarom om het gehoor zo lang mogelijk te laten doorgaan – bijna 5 (!) uur – een wanneer zij merkte dat zij niet alle vragen omtrent de herkomst op tijd zou kunnen stellen, vuurde zij gewoon de vragen af op verzoekende partij zonder haar de kans te geven om te antwoorden.

De raadsman van verzoekende partij maakte de volgende opmerkingen tijdens het gehoor:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 38]

Verwerende partij heeft de vragen omtrent de herkomst van verzoekende partij bewaard voor het tweede deel van het gehoor. Dan merkte zij op dat zij te weinig tijd zou hebben om alle vragen te stellen en onderbrak verzoekende partij telkens weer, maande haar aan om sneller te antwoorden, en een deel van de antwoorden werden niet genoteerd om het gehoor te versnellen!

Dergelijke manier van werken tart werkelijk alle verbeelding, is onaanvaardbaar en kan op geen enkele manier verantwoord worden!

Dat gehoor had voor verzoekende partij verregaande gevolgen en het ging er voor haar om leven of dood. Dat verwerende partij ‘het de moeite niet vond’ om een tweede gehoor te organiseren voor een halfuurtje en dan maar de vragen afvuurde om haar checklist af te vinken, toont aan dat zij op geen enkel ogenblik enige inlevingsvermogen heeft getoond en het belang heeft ingezien van het gehoor voor verzoekende partij en de gevolgen dat de huidige beslissing voor verzoekende partij meebrengt heeft ingezien.

Verzoekende partij is werkelijk verbouwereerd over de gang van zaken en vindt het zelfs onverantwoord dat zo iemand niet alleen werkt voor de asielinstanties maar ook een grote rol speelt in de beslissing die volgt en het leven bepaalt van een asielzoeker...

Het feit dat zij dan nog het lef heeft om te schrijven dat de antwoorden van verzoekende partij ‘niet doorleefd’ zouden zijn, terwijl zij verzoekende partij amper de tijd gaf om te antwoorden, haar op geen enkel ogenblik de indruk gaf minstens neutraal te zijn en te luisteren naar hetgeen zij vertelde, toont aan hoe onzorgvuldig verwerende partij te werk is gegaan.

Voor verzoekende partij was het gehoor een bijzonder stressvolle en uitputtende ervaring, waarbij zij op alle mogelijke manieren trachtte mee te werken en telkens op onbegrip en frustraties van verwerende partij stootte.

Verwerende partij heeft klaarblijkelijk haar eigen Handvest van het persoonlijk onderhoud niet gelezen. Daarin staat immers het volgende te lezen: p. 9 (stuk 3)

[verzoekschrift, stuk 3]

Verzoekende partij werd op geen enkel ogenblik respectvol behandeld. Er was een volledig gebrek aan respect en professionaliteit en empathie was ver te zoek!

Het handvest stelt letterlijk dat de vragen onpartijdig en nauwkeurig moeten zijn en, net als de antwoorden, volledig vertaald en genoteerd moeten worden: p. 11

[Ibid.]

Zoals de raadsman van verzoekende partij aanhaalde op het einde van het gehoor, weigerde de protection officer een deel van de antwoorden van verzoekende partij te noteren zodat het gehoor sneller kon verlopen.

De huidige beslissing schendt dan ook op flagrante wijze de redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

II.1.5 Wat de kennis van verzoekende partij betreft, ontkent verwerende partij niet dat zij weldegelijk een uitgebreide kennis heeft over haar stad, de omliggende dorpen, de districten, verschillende gebeurtenissen, ... maar stelt dat het om ingestudeerde kennis zou gaan – quod certe non. Dergelijke manier van redeneren en motiveren, maakt het voor verzoekende partij onmogelijk om haar herkomst te bewijzen.

Immers, wanneer het gehoor erop wordt nagelezen (althans hetgeen dat er effectief genoteerd werd door de protection officer), blijkt al snel dat zij weldegelijk een uitgebreide kennis heeft over haar stad Wanlaweyn en haar provincie. Dat valt ook terug te lezen in de beslissing:

[citaat bestreden beslissing]

Deze kennis van verzoekende partij is ontegensprekelijk bijzonder uitgebreid, maar verwerende partij verwacht blijkbaar een encyclopedische kennis van haar. Op geen enkel ogenblik heeft zij rekening gehouden met het profiel van verzoekende partij als een jonge vrouw (zij was amper 18 jaar oud toen zij haar land verliet) die niet van elk detail op de hoogte kan zijn (zoals bepaalde leden van een clan die verhuisden omwille van clanconflicten). De kennis die zij tentoonstelde was werkelijk indrukwekkend en laat geen twijfel over omtrent haar herkomst:

ZO kon zij haar eigen clan en de andere clans in haar stad moeiteloos benoemen: p. 5-6 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5-6]

Ook clanconflicten kon zij correct aangeven: p. 6 CGVS

[Ibid., p. 6]

Zij kon moeiteloos vertellen over de wijken en vertelde spontaan over de uitbreiding van de wijken; p. 7 CGVS

[Ibid., p. 7]

De beschrijving die zij gaf van haar eigen stad is dusdanig gedetailleerd, dat het bezwaarlijk als ingestudeerd kan worden afgedaan: p. 26-27 CGVS

[Ibid., p. 26-27]

Ook de verschillende districten kon zij moeiteloos opnoemen:

[Ibid., p. 8]

Dat verzoekende partij zou moeten kunnen aangeven welke district waar exact ligt, is ridicul, gezien verzoekende partij er nooit geweest is! Zij kon aangeven wat er het dischts ligt en omdat er in haar dorp ook borden stonden die de dischtsbijzijnde districten aangaven, kon zij die ook geografisch plaatsen: p. 8 CGVS

[Ibid.]

De dorpen die in de directe omgeving van haar stad liggen, kon zij ook perfect opnoemen: p. 9 CGVS

[Ibid., p. 9]

Verzoekende partij kende tevens de seizoenen en kon perfect aangeven wanneer er gezaaid werd, wannneer er regen seizoen is: p. 28 CGVS

[Ibid., p. 28]

Wat betreft de draagtijden van de dieren, heeft zij aangegevend at – toen zij nog dieren hadden – zij zeer jong was en niet weet hoelang precies een dier zwanger is:

p. 29 CGVS

[Ibid., p. 29]

Over de droogtes verklaarde verzoekende partij het volgende: p. 30 CGVS

[Ibid., p. 30]

Tijdens beide droogtes was verzoekende partij nog een kind en heeft verteld hoe zij dat ervaren heeft. Wat meer verwachtte verwerende partij?!!

Verzoekende partij gaf zelf aan dat zij nog verder wilde vertellen over de omgeving, maar verwerende partij had blijkbaar geen tijd meer: p. 38 CGVS

[Ibid., p. 38]

Verwerende partij heeft zij doorheen de beslissing enkel en alleen gebaseerd op de vragen waar verzoekende partij niet helemaal op kon antwoorden en legt een groot deel van het gehoor – en de kennis van verzoekende partij – volledig naast zich neer. Dit is niet ernstig.

Haar volledig gebrek aan empathie blijkt tevens uit het feit dat zij verzoekende partij verwijt ‘geen doorleefde verklaringen’ te hebben afgelegd omtrent de explosie waarbij haar vader omkwam, toen zij amper 11 jaar oud was...

Hierover verklaarde verzoekende partij te volgende: p. 9 CGVS

[Ibid., p. 9]

p. 10-11 CGVS

[Ibid., p. 10-11]

Wat aan deze verklaringen is ‘niet doorleefd’?! Verwerende partij weet dat zij niets kan inbrengen tegen de verklaringen van verzoekende partij en hervalt in haar boutades zoals ‘niet doorleefde verklaringen’ om een negatieve beslissing te rechtvaardigen.

Ook haar persoonlijke problemen legde verzoekende partij bijzonder uitgebreid uit: p. 20-21 CGVS

[Ibid., p. 20-21]

Zoals blijkt uit de beslissing, heeft verwerende partij op geen enkel ogenblik een concreet onderzoek gevoerd naar de vrees en de problemen van verzoekende partij.

Wanneer het gehoor erop wordt nagelezen, blijkt hoe uitgebreid haar kennis is, waardoor het werkelijk niet te vatten is hoe verwerende partij haar herkomst in twijfel meent te kunnen trekken.

Verzoekende partij kan niet anders dante besluiten dat verwerende partij simpelweg van kwade wil is en koste wat kost een negatieve beslissing heeft genomen en dit omkadert heeft met drogredenen en een onrealistische verwachting wat de kennis van verzoekende partij betreft.

De kennis die hierboven tentoon gesteld werd is meer dan van een persoon met het profiel van verzoekende partij kan en mag verwacht worden.

Verwerende partij heeft een tunnelvisie. Zij heeft zich op een aspect gefocust en legt de zeer uitgebreide kennis van verzoekende partij volledig naast zich neer.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. Ook haar persoonlijke vrees en actuele problemen heeft verzoekende partij uitgebreid uiteengezet. Verwerende partij rept hier met geen woord over.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster het “*Handvest van het persoonlijk onderhoud*” van het Commissariaat-generaal (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt informatie met betrekking tot het “*Average salary in Somalia 2022*”. In de nota met opmerkingen werd gemotiveerd als volgt:

“2.1 In een eerste en enig middel roept verzoekende partij de schending in van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringplicht.

2.1.1 Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie beroepen om asiel te verkrijgen (RvV, nr. 214 322 van 19 december 2018). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan overeenkomstig artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet onder meer besluiten de vluchtelingenstatus te erkennen of te weigeren, hetgeen hij in casu gedaan heeft in voorliggende beslissing die met afdoende redenen werd omkleed (RvV, nr. 215 303 van 17 januari 2019).

2.1.2 Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen en stelt dat zij, in tegenstelling tot wat verweerder verklaart in de bestreden beslissing, wel degelijk omstandig en doorleefd kon antwoorden op de vragen die haar werden gesteld.

2.1.2.1 Verweerder antwoordt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekende partij dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoekende partij. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de verzoekende partij (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Verweerder merkt op dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoekende partij in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verzoekende partij toont in haar verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar zij toont geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat haar verzoek om internationale bescherming ongegrond is. Verzoekende partij brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. In casu werd er in de bestreden beslissing vastgesteld dat i) de kennis van verzoekende partij over de lokale geografie onvoldoende doorleefd was, ii) zij over een onvolledige clankennis beschikt alsook over concrete veiligheidsincidenten niet kan vertellen, iii) zij geen doorleefde verklaringen kon afleggen over haar dagelijks leven in een landbouwfamilie, iv) de verklaringen over haar profiel als uitbaatster van een theehuisje niet geloofwaardig waren en v) zij merkwaardige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over haar familie in Somalië. Gelet op bovenstaande vaststellingen, meent verweerder dat de commissaris-generaal terecht aan verzoekende partij de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

2.1.2.2 Verweerder merkt op dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht er dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de Commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren (RvV, nr. 98 877 van 14 maart 2013).

Volledigheidshalve voegt verwerende partij ook stuk 1 toe aan onderhavige verweernota. Uit de informatie hierin vevat volgt dat er aan de verklaringen van verzoekende partij betreffende haar maandinkomen geen geloof kan worden gehecht.

2.1.2.3 Verzoekende partij meent dat zij een hele reeks zaken goed heeft beantwoord en op verschillende vragen doorleefd kon antwoorden. De commissaris-generaal is in deze niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de verzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Daar waar er dan ook geen motivering werd opgenomen over een bepaald antwoord, betekent dit an sich niet dat dit antwoord juist zou zijn, doch enkel dat dit antwoord geen voorwerp is geworden van een motivering, wat aan een veelheid van factoren kan liggen: omdat dit niet werd onderzocht, niet te onderzoeken is, geen informatie werd teruggevonden, betwijfelbaar of onlogisch is, matig foutief is of juist is. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de verzoekende partij niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Wel dient de beslissing gedragen te worden door het geheel van de motieven en gedragen te worden door de elementen opgenomen in het administratief dossier (RvV, nr. 120 087 van 4 maart 2014; RvV, nr. 145 613 van 19 mei 2015).

2.1.3 verder verwijt verzoekende partij verweerder een onprofessionele houding tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij stelt dat verweerder haar meermaals onderbroken heeft waardoor zij niet uitgebreid op de vragen kon antwoorden. Verzoekende partij vindt het bijgevolg niet ernstig dat haar in de bestreden beslissing verweten wordt dat haar verklaringen onvoldoende doorleefd waren en zij te weinig kennis had over essentiële zaken uit haar leefomgeving.

Verwerende partij wijst erop dat de protection officer, binnen de hierover opgestelde beleidslijnen van het CGVS, vrij is zijn/haar eigen structuur tijdens het gehoor aan te houden. Het handvest van het persoonlijk onderhoud dat de gedragscode van de protection officer vormt en waar verzoekende partij in haar verzoekschrift naar verwijst is slechts een richtlijn en als dusdanig geen juridisch bindende voorschriften

bevat. Verzoekende partij heeft nergens gedurende het persoonlijk onderhoud aangegeven dat zij uitgebreidere antwoorden zou kunnen geven op de vragen indien zij van het begin tot het einde ononderbroken zou blijven. Zij heeft op geen enkel moment toegelicht welke concrete elementen zij niet heeft kunnen aanbrengen ten gevolge van het verloop van het persoonlijk onderhoud en de vraagstelling. Ook in haar verzoekschrift laat verzoekende partij na te duiden welke details zij niet heeft kunnen uiteenzetten omwille van de vraagstelling.

Uit het administratief dossier kan geenszins worden afgeleid dat verzoekende partij niet de gelegenheid kreeg om haar asielmotieven en de concrete feitelijkheden uiteen te zetten. Uit de notities persoonlijk onderhoud blijkt immers duidelijk dat verzoekende partij, in tegenstelling tot hetgeen zij verklaart in haar verzoekschrift, uitgebreid de kans heeft gekregen om uitgebreid en doorleefd te antwoorden op de verschillende vragen die haar gesteld werden (zie NPO p. 10-11, p. 26, p. 30, p. 33, p. 35). Telkens werd aan verzoekende partij gevraagd om over haar eigen ervaringen te praten en over zaken die zij zelf zou hebben meegemaakt, waarbij verzoekende partij keer op keer in gebreke bleef. Ook werd er een ruime hoeveelheid aan vragen gesteld over verschillende onderwerpen en situaties uit haar directe leefomgeving (NPO p. 16-19, p. 26) en kreeg verzoekende partij de kans om ononderbroken over haar vluchtredenen te praten. Opvallend is dat de antwoorden van verzoekende partij vaak kort en onpersoonlijk bleven, waarop verwerende partij haar verschillende keren heeft aangespoord meer vanuit haar persoonlijke beleving te vertellen. De dossierbehandelaar heeft eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, zowel open als gesloten vragen en heeft bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud gesteld dat verzoekende partij diende aan te geven wanneer zij een vraag niet begreep, wat ook meermaals gebeurde. De vragen werden herhaald of geherformuleerd wanneer geen relevant, dan wel een vaag antwoord werd gegeven. Het is bijgevolg niet ernstig dat verzoekende partij stelt geen uitgebreide en doorleefde verklaringen te hebben kunnen geven door het verloop van het persoonlijk onderhoud en de manier waarop de vragen gesteld werden.

2.1.4 Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft de Commissaris-generaal terecht beslist dat e vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen kan worden toegekend. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en zijn afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, en bekritiseert de wijze waarop haar persoonlijk onderhoud is verlopen. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters kennis over (i) de districten en (ii) de dorpen rondom haar stad, (iii) de vluchtelingenkampen in haar regio en (iv) de verhuis van leden van de Biimaal-clan naar haar stad na een clanconflict met de Habr Gedir, (v) de explosie die werd gepleegd door Al-Shabaab op een markt in haar stad op 9 mei 2018 enerzijds lacunair en anderzijds ingestudeerd overkomt. Bovendien motiveert de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde profiel van lid te zijn van een landbouwfamilie en restauranthoudster, gelet op de vaststellingen dat (vi) zij inconsistente verklaringen aflegde over haar scholing, (vii) haar kennis met betrekking tot geiten en koeien, (viii) de Somalische seizoenen en (ix) de manier waarop de landbouwvelden van water voorzien worden lacunair is en (x) zij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar inkomen als restauranthoudster. Ten slotte oordeelde de bestreden beslissing nog terecht dat verzoekster geen zicht wil bieden op waar en in welke omstandigheden haar netwerk in Somalië zich op heden bevindt, gelet op de vaststellingen dat (xi) verzoekster ondoorleefde verklaringen aflegde over de explosie waar haar vader bij is omgekomen en (xii) zij ongeloofwaardige verklaringen aflegt over het huidige contact met haar moeder en partner.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar de opmerkingen van haar advocaat tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de *protection officer* verzoekster op het einde van het persoonlijk onderhoud onderbrak, aanmaande om sneller te antwoorden en bepaalde antwoorden niet zou genoteerd hebben. De Raad wijst erop dat, in zoverre op basis van deze opmerking kan worden aangenomen dat het persoonlijk onderhoud niet in optimale omstandigheden plaatsvond, dan nog dient te worden aangetoond dat de aangeklaagde omstandigheden de besluitvorming hebben bepaald of negatief beïnvloed. Verzoekster dient aldus haar grief nuttig en concreet aan te voeren, wat echter niet het geval is. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster conform artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft verzocht en deze kopie haar op 24 februari 2022 werd toegezonden. Verzoekster of haar advocaat konden hun opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal. Verzoekster wordt daarbij geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt (artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet). Verzoekster heeft blijkens de informatie in het administratief dossier geen opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt, zodat zij geacht wordt in te stemmen met de inhoud van deze notities. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekster ook in haar verzoekschrift op geen enkele wijze *in concreto* toelicht welke van haar verklaringen niet of niet correct zouden zijn genoteerd in de notities van het persoonlijk onderhoud, noch zet zij uiteen welke gegevens zij niet heeft kunnen vermelden omdat zij hiertoe niet de kans heeft gekregen tijdens het persoonlijk onderhoud, die de motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht zouden kunnen stellen. Verzoekster slaagt er met haar vage en algemene kritiek in het verzoekschrift dan ook niet in om *in concreto* aan te tonen dat de wijze waarop het persoonlijk onderhoud volgens haar zou zijn verlopen van die aard was dat dit een negatieve invloed heeft gehad op de behandeling of beoordeling van haar verzoek.

De Raad merkt nog op dat uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit in hoofde van de dossierbehandelaar kan worden afgeleid. Er moet opgemerkt worden dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van verzoekster. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake neutraliteit.

De door verzoekster geciteerde en bij het verzoekschrift gevoegde uittreksels van het Handvest van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 3) doen geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad wijst er hierbij op dat dit Handvest de gedragscode van de *protection officer* vormt, maar slechts een richtlijn is en als dusdanig geen juridisch bindende voorschriften bevat.

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar lacunaire kennis van haar regio te minimaliseren door aan te voeren dat zij amper achttien jaar oud was toen zij het land verliet. De Raad wijst er in dit verband op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat verzoekster inconsistente en dus ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar scholingsgraad, zoals blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing. De Raad is van oordeel dat verzoeksters profiel, dat overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, niet overtuigt als verschoningsgrond voor haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

Waar verzoekster aanvoert dat zij de districten niet kan situeren omdat zij hier nog nooit geweest is, merkt de Raad op dat dit geen voldoende verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Van verzoekster, die aangeeft dat zij in staat was om alle districten van haar provincie Lower Shabelle op te sommen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8), kan ook redelijkerwijze worden verwacht dat zij ook weet welke districten het dichtst bij haar eigen district gelegen zijn, *quod non*. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat dit slechts kan wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in verzoeksters hoofde.

Verzoekster herhaalt voorts haar verklaringen over de dorpen in haar omgeving, doch gaat eraan voorbij dat zij geen kennis had van de dorpen die tijdens het persoonlijk onderhoud door de *protection officer* bevrraagd werden (*Ibid.*, p. 36-37). Opnieuw treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat dit kan wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in verzoeksters hoofde, gezien van verzoekster kan worden verwacht dat zij ook kennis heeft van andere dorpen in de omgeving dan degene die zij zelf opsomt.

Verzoekster voert nog aan dat niet van haar kan worden verwacht dat zij op de hoogte is van “*elk detail*”, zoals het feit dat een groot aantal leden van de Biimaal-clan naar haar stad Wanlaweyn is verhuisd. De Raad wijst in dit verband op het belang van het clansysteem in Somalië, waardoor van verzoekster kan worden verwacht dat zij op de hoogte is van de clans in haar woonplaats. In deze optiek acht de Raad het niet kennelijk onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij op de hoogte is van het feit dat veel ouderen van de Biimaal-clan in 2012 naar Wanlaweyn zijn gevlucht en sindsdien daar verblijven (Landeninformatie, stuk 7, nr. 5). De Raad wijst er hierbij nog op dat rekening dient gehouden te worden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in de samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verklaringen dat zij niet op de hoogte is van de ziektes en de zwangerschappen van koeien en geiten omdat zij nog zeer jong was toen zij nog dieren hadden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 29). De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster later tijdens het onderhoud verklaarde dat de dieren van haar familie zijn gestorven bij de droogte van 2016-2017, toen verzoekster ongeveer veertien à vijftien jaar oud was (*Ibid.*, p.30). Aangezien verzoekster op dat moment reeds de jaren des onderscheids had bereikt, kan van haar weldegelijk worden verwacht dat zij in staat is om meer informatie te geven over de ziektes en draagtijden van koeien en geiten.

De argumentatie in het verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met de uitgebreide kennis van verzoekster (haar clans en de clans in haar stad, clanconflicten, haar stad en de wijken, de districten en dorpen, de seizoenen, de droogtes) doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst uit Wanlaweyn niet aannemelijk kan maken. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster in het verzoekschrift deels verwijst naar kennis en verklaringen waarvan de commissaris-generaal reeds oordeelde dat deze foutief, lacunair of onvoldoende zijn om haar kennis aan te tonen, met name haar kennis over de dorpen en districten en de seizoenen in Somalië. Het louter herhalen van haar verklaringen hierover volstaat niet om de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen, te weerleggen of te ontcrachten. Verzoekster kan nog gevolgd worden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat geen encyclopedische kennis van haar kan worden verwacht over haar regio. De Raad merkt evenwel op dat van haar redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in staat is om haar herkomst toe te lichten en door middel van vragen haar bekendheid kan aantonen met haar streek van herkomst en haar sociale en maatschappelijke omgeving. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de motieven in de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld, waaronder de lokale geografie, vluchtelingenkampen en incidenten in haar regio, en de seizoenen in Somalië. De bestreden beslissing kon aldus terecht oordelen dat verzoeksters kennis van haar regio onvoldoende is om aan te tonen dat zij werkelijk van daar afkomstig is.

Waar verzoekster haar verklaringen over de dood van haar vader herhaalt en zich op louter algemene wijze afvraagt wat hier niet doorleefd aan is, slaagt zij er niet in om de motivering in de bestreden beslissing op dit punt aan de hand van concrete elementen of argumenten te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. De bestreden beslissing wees er terecht op dat, gelet op het feit dat verzoekster verklaarde dat zij aanwezig was bij de explosie waarin haar vader is omgekomen, van haar redelijkerwijze kan worden verwacht dat (i) zij zich herinnert op welk tijdstip van de dag de explosie plaatsvond, (ii) zij deze explosie aan de hand van meer persoonlijke belevingen kan toelichten en (iii) zij weet welke kennis van haar vader zijn lichaam naar huis brachten. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt echter genoegzaam dat verzoekster er niet in slaagt om op dit punt doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen.

In zoverre verzoekster nog voorhoudt dat de commissaris-generaal haar verklaringen over de droogtes in twijfel trekt, wijst de Raad erop dat dit verweer geen grondslag vindt in de motivering van de bestreden beslissing. Hieruit blijkt immers niet dat de commissaris-generaal verzoeksters herkomst betwist op basis van haar gebrekkige verklaringen over droogtes in haar regio. De Raad herhaalt evenwel dat verzoeksters verklaringen op dit punt geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing op basis waarvan kan worden besloten dat verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:
“*In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn van het gelijknamige district gelegen in de provincie Lower Shabelle.*”

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale geografie van uw regio onvoldoende doorleefd is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 7). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerd regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen en de districten van Lower Shabelle, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo slaagt u er moeiteloos in om alle acht districten uit Lower Shabelle op te sommen, nl. Marka, Afgoye, Wanlaweyn, Barawe, Kurtunwarey, Sablale, Qoryooley, Owdeghle (CGVS, p. 8). Als u echter gevraagd wordt welke van de districten die u net opsomde grenzen aan dat van u, antwoordt u naast de kwestie dat uw district in Lower Shabelle ligt, maar er andere dorpen omheen liggen (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, probeert u de dorpen uit uw district op te sommen (ibid.). Nogmaals gevraagd naar districten in de buurt van uw district, antwoordt u dat Afgoye het dichtst ligt (ibid.). Gevraagd welke districten nog in de buurt van uw district liggen, antwoordt u naast de kwestie dat ze allemaal in Lower Shabelle liggen (ibid.). Nogmaals gevraagd welke van de districten die u opsomde, behalve Afgoye, nog het dichtst bij uw eigen district liggen, vraagt u of er dorpen bedoeld worden (ibid.).

Het is vreemd te noemen dat u wel moeiteloos verder gelegen districten kan noemen die inderdaad in dezelfde provincie Lower Shabelle liggen, maar dat u veel meer moeite hebt met het opsommen en situeren van grote steden en districten in de directe omgeving van Wanlaweyn, wat een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis geeft.

Die ingestudeerde indruk komt ook terug bij uw kennis over de buurdorpen van Wanlaweyn. Zo slaagt u erin om meerdere dorpen tussen Wanlaweyn en Afgoye zoals Yaaq Dhuub, Bulo Hashi, Warmahan, Tubanka Bunde, Tixsiile, Warabale en Bulalo spontaan en in de juiste volgorde op te sommen (CGVS, p. 9). Ook andere buurdorpen als Hako, Warmusal, Hero, Aw Osman, Aw Guurow, Gomore en Yab Bir Weyne noemt u spontaan en kan u in de juiste windrichting situeren (ibid.). Als u echter de namen van andere dichtbij gelegen buurdorpen voorgeschiedt krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis heel wat minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Kul Amir, Maqudale, Dawanley, Doolawe, Eenow Midey en Aw Sagaari zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het stuk voor stuk om zeer dichte buurdorpen gaat. Maqudale en Doolawe zijn de eerste buurdorpen op de weg ten oosten richting Balcad (zie administratief dossier). Dawanley, Eenow Midey, Aw Sagaari en Kul Amir zijn dan weer zeer dichte buurdorpen op slechts enkele kilometers ten zuiden van Wanlaweyn (ibid.).

Bovendien is het vreemd dat u geen weet heeft van vluchtelingenkampen in uw stad. Hiernaar gevraagd, antwoordt u dat er geen zijn in uw stad (CGVS, p. 27). Gevraagd of er ooit grote groepen vluchtelingen gevlucht zijn naar uw stad, antwoordt u dat door clanconflicten tussen Shanta Alemood en Galje'el dorpelingen gevlucht zijn naar Wanlaweyn, maar dat zij niet in kampen verbleven, maar gewoon in de stad (ibid.). Gevraagd waar in de stad zij dan verbleven, antwoordt u dat zij bij familie intrekken (ibid.). Uit bronnen waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er wel degelijk meerdere IDP-kampen zijn in en rond Wanlaweyn. Zo waren er in uw district eind 2017 meer dan 20 000 intern ontheemden die verbleven in een twintigtal IDP-kampen, waarvan het grootste aantal zich bevindt in Wanlaweyn-stad. Een aantal van deze kampen in de stad telt meer dan 1 000 bewoners en deze intern ontheemden geven droogtes en onzekerheid aan als belangrijkste beweegredenen om hun rurale gebieden te verlaten (zie administratief dossier). In februari 2021 – enkele maanden na uw vertrek uit de stad – was er nog steeds sprake van zes geverifieerde IDP-kampen die onderdak boden aan meer dan 4 000 individuen (ibid.).

Verder is het merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van het groot aantal Biimaal-clanleden dat naar Wanlaweyn is verhuisd na een hevig clanconflict met Habr Gedir. Gevraagd wat u weet over een clanconflict tussen Habr Gedir en Biimaal, antwoordt u dat Shanta Alemood en Galje'el soms conflicten hebben (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u weet over een clanconflict tussen Habr Gedir en Biimaal, antwoordt u dat u hoorde dat ze een conflict hadden, maar niet in Wanlaweyn (ibid.). Gevraagd of dat conflict een impact had op uw regio, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of er veel Biimaal in uw stad zijn, antwoordt u dat het enkel kleine groepen zijn, maar geen noemenswaardige hoeveelheden (CGVS, p. 6 en 7). Gevraagd wanneer die gekomen zijn naar uw stad, antwoordt u dat niet te weten en enkel te hebben gezien dat er enkele zijn (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de meeste intern ontheemde Biimaal-ouderlingen zich op heden in het centrum van Wanlaweyn bevinden. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, doet wederom twijfels rijzen over uw herkomstregio.

Bovendien herinnert u zich, behalve een aanslag op een markt in 2013 waarbij uw vader om het leven zou zijn gekomen, geen concrete incidenten waarbij Al Shabaab burgers viseerde.

Gevraagd of Al Shabaab soms burgers viseerde op drukbezochte plaatsen in Wanlaweyn, antwoordt u dat zij meestal enkel politiekantoren en soldaten aanvallen (CGVS, p. 35). Gevraagd of er nog gelijkaardige aanslagen aan die waarbij uw vader zou overleden zijn, hebben plaatsgevonden, antwoordt u dat die aanslag de grootste was die in de stad had plaatsgevonden (ibid.). Gevraagd of er recentere, gelijkaardige aanvallen zijn gebeurd, antwoordt u dat er nog een aanslag op een huis was met een granaat (ibid.). Gevraagd of er nog recentere aanvallen op markten zijn gebeurd, antwoordt u van niet en dat de recentste aanslag met granaten op een huis was (ibid.). Gevraagd of er dan geen aanvallen meer op markten zijn gebeurd, antwoordt u van niet, behalve degene die u al beschreef (ibid.). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Al Shabaab op 9 mei 2018 een explosie uitvoerde op een drukke khat markt in Wanlaweyn waarbij minstens vijf burgers gedood werden en minstens tien anderen gewond raakten. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u ook van dit incident op de hoogte bent.

Daarnaast slaagt u er op geen enkel moment in doorleefd te vertellen over uw dagelijks leven als jongere die in ruraal Somalië opgroeide in een landbouwfamilie met maïs- en bonenvelden, geiten en koeien. Op de DVZ verklaart u dat u informeel privélessen hebt gehad, en u kan lezen en schrijven (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u naar een privéschool bent geweest voor lessen Somalisch en rekenen (CGVS, p. 15). Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u heel jong was, u niet lang geweest bent en u stopte toen uw moeder het financieel niet meer aankon (ibid.). Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u heel jong was (ibid.). Gevraagd om concreet te vertellen van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar die school ging, antwoordt u dat u acht jaar oud was, u 's morgens naar de Koranschool en 's middags naar de privéschool ging (ibid.). Gevraagd tot welke leeftijd u ging, antwoordt u dat het heel kort was voor zover u zich kan herinneren (ibid.). Gevraagd hoe lang u precies naar die privéschool bent gegaan, antwoordt u zich dat niet te herinneren en enkel te weten dat het heel kort was (CGVS, p. 16). Gevraagd of dat dan enkele dagen, weken, maanden of jaren was, antwoordt u zich nog steeds niet te herinneren hoe lang het was, maar het een heel korte periode was (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over koeien en geiten ondermaats voor een lid van een landbouwfamilie met koeien en geiten (CGVS, p. 20). Gevraagd welke ziektes een koe kan hebben, antwoordt u dat niet te weten en u voor zover u zich kan herinneren geen ziektes bij koeien hebt gezien (CGVS, p. 29). Gevraagd hoe lang een koe zwanger is, antwoordt u dat niet te weten aangezien u nog klein was toen jullie koeien hadden (ibid.). Gevraagd welke ziektes een geit kan hebben, antwoordt u het niet te weten aangezien u jong was (ibid.). Gevraagd hoe lang een geit zwanger is, antwoordt u niet veel geiten gehad te hebben, maar gehoord te hebben dat een geit drie maanden zwanger is (ibid.). Uit bronnen van het CGVS blijkt echter dat de draagtijd van een geit gemiddeld iets minder dan vijf maanden bedraagt (zie administratief dossier). Daarenboven blijkt uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. U somt wel nog correct de vier Somalische seizoenen op, nl. Jilal, Gu en Deyr en Xagaa (CGVS, p. 28). Gevraagd wat de volgorde is van de seizoenen, antwoordt u dat u die combinatie niet kan maken, aangezien u niet weet welke maanden gekoppeld zijn aan welke seizoenen (ibid.). Gevraagd wanneer Jilal is, antwoordt u dat Jilal begint na de regens, als er geoogst wordt en als het droog is (ibid.). Gevraagd wanneer tijdens het jaar Jilal plaatsvindt, antwoordt u dat elk seizoen drie maanden duurt (ibid.). Gevraagd welke drie maanden Jilal is, antwoordt u dat Jilal op het eind van het jaar plaatsvindt (ibid.). Gevraagd welke drie maanden Gu is, antwoordt u dat Gu is wanneer het regent (ibid.). Nogmaals gevraagd welke drie maanden Gu is, antwoordt u dat u enkel weet dat elk seizoen drie maanden is, maar u de precieze maanden niet kent, aangezien jullie dat niet gebruiken (CGVS, p. 28 en 29). Gevraagd wat de juiste volgorde is van de seizoenen, welk seizoen dus volgt op welk seizoen, antwoordt u dat er eerst Gu is, dan Deyr, dan Xagaa en dan Jilal en het jaar zo verdeeld is. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Jilal van december tot midden maart duurt, Gu van midden maart tot juni-juli, Xagaa van juli tot midden september en Deyr van midden september tot november, wat niet overeenkomt met uw verklaringen.

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als lid van een landbouwfamilie die woont in een regio waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, beter op de hoogte bent van de volgorde en de maanden van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u de namen en enkele karakteristieken van de vier seizoenen wel kent, doch er niet in slaagt om deze in de juiste volgorde te plaatsen en te koppelen aan de juiste maanden. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van jongere uit een landbouwfamilie afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Ook kan u niet doorleefd vertellen over de manier waarop de landbouvvelden van water voorzien werden. Hiernaar gevraagd, antwoordt u dat de velden enkel water kregen via de regen (CGVS, p. 31). Gevraagd of zij op geen enkele andere manier water kregen, antwoordt u van niet (ibid.). Nochtans blijkt uit bronnen van het CGVS dat de provincie Lower Shabelle gekend staat voor haar uitgebreid irrigatiesysteem van kanalen en dammen dat in combinatie met de regen de landbouwers in staat stelt om het hele jaar door te oogsten (zie administratief dossier).

Verder legt u ongeloofwaardige verklaringen af in verband met uw profiel als eigenaar van een restaurantje waar u thee en voedsel verkocht. Zo geeft u aan dat u op een goede dag 800 000 tot 1 000 000 en op een slechte dag 300 000 tot 400 000 Somalische Shilling (SOS) omzet kon draaien (CGVS, p. 17). Gevraagd hoeveel u daar netto van overhield, antwoordt u dat u op de beste dagen 300 000 à 400 000 en op de mindere dagen 100 000 à 150 000 SOS pure winst over had (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het gemiddelde maandelijks inkomen in 2022 in Somalië 259 000 SOS bedraagt. Het mediaan inkomen ligt met 244 000 SOS per maand zelfs nog lager (ibid.). Tevens blijkt dat 100%, dus bijna elke Somaliër, minder dan 1 160 000 SOS per maand verdient (ibid.). Hoe hoger het opleidingsniveau, hoe hoger het loon (ibid.). Het is niet meteen duidelijk hoe u er met uw laag opleidingsniveau in slaagde om meer te verdienen dan bijna 100% van de Somaliërs. Uw uitspraken over wat u verdiende in Somalië doen dan ook sterk afbreuk aan uw beweerd profiel van eigenaar van een klein restaurantje in Wanlaweyn.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u merkwaardige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw familie in Somalië. Zo verklaart u dat uw vader overleden is bij een explosie op een markt (CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat uw vader eind 2013 of begin 2014 overleden is (ibid.). Gevraagd waarom u twijfelt, antwoordt u dat het een inschatting is, aangezien u het zich niet meer goed herinnert (ibid.). Gevraagd om die explosie wat toe te lichten, antwoordt u dat een aanslag van Al Shabaab voor veel slachtoffers zorgde, waaronder Fod Adey en nog drie broers uit uw wijk (ibid.). Gevraagd hoe laat op de dag de explosie was, antwoordt u dat u toen heel jong was en zich niet meer herinnert op welk tijdstip van de dag de explosie plaatsvond (CGVS, p. 10). Gevraagd of het 's morgens, 's middags of 's avonds was, antwoordt u niet meer te weten wat u toen hoorde, maar te denken dat het 's middags was (ibid.). Gevraagd waar u was op het moment van de explosie, antwoordt u dat u aan de andere kant van de markt was met uw moeder, terwijl de explosie in het centrum van de markt plaatsvond (ibid.). Gevraagd om te beschrijven hoe u die explosie beleefde aangezien u ter plaatse was, antwoordt u wederom dat het de grootste aanslag ooit was daar en Fod Adey en drie broers uit uw wijk bij de slachtoffers waren (ibid.). Opgemerkt dat dat een heel theoretische uitleg is en gevraagd om te beschrijven hoe u die explosie persoonlijk beleefde, antwoordt u dat u veel angst ervaarde na de explosie en het een dramatische dag was aangezien uw vader en andere mensen zijn omgekomen (ibid.). Opgemerkt dat dat opnieuw een heel algemene, vrij theoretische uitleg is en nogmaals gevraagd om uw persoonlijke beleving wat meer te benadrukken, antwoordt u dat de enige persoonlijke beleving die u voelde angst was, u niet precies ter plekke was waar de explosie gebeurde en u later nog meer angst had aangezien de explosie een directe impact had op uw familie (ibid.). Gevraagd wat u meteen na de explosie deed, antwoordt u dat jullie – net zoals veel andere mensen – erg bang waren, veel mensen gevlucht zijn en u met uw moeder naar El Lafole bent gegaan (CGVS, p. 11). Gevraagd of jullie niet ongerust waren over uw vader, antwoordt u dat jullie ongerust en bang waren, maar niet wisten wat te doen (ibid.). Gevraagd wie het lichaam van uw vader dan naar huis bracht, antwoordt u dat kennissen zijn gezicht herkenden en hem naar huis brachten (ibid.). Gevraagd welke kennissen dat zijn, antwoordt u zich de namen van de personen niet te herinneren (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u het precieze jaartal of tijdstip van de dag waarop de explosie plaatsvond niet meer herinnert, des te meer omdat u die dag zelf op de markt aanwezig was, zij het niet exact op de locatie van de ontploffing, en u na de explosie in angst bent gevlucht naar een andere locatie. Om dezelfde redenen mag er redelijkerwijze ook verwacht worden dat u uw persoonlijke beleving van de gebeurtenis beter zou kunnen benadrukken. Ook is het vreemd dat u niet meer weet welke kennissen het lichaam van uw vader naar huis brachten.

Bovendien doet u vreemde uitspraken over het huidige contact met uw moeder en partner. U geeft aan dat zij beiden nog in Wanlaweyn zijn (verklaring DVZ, punt 13a en 15b, en CGVS, p. 11 en 13), maar u geen contact meer hebt met hen. Gevraagd waarom u geen contact meer hebt met uw partner, antwoordt u dat u geen telefoonnummer van hem hebt (CGVS, p. 13). Gevraagd of u hem niet op de een of andere manier kan bereiken, antwoordt u dat er geen manier is om hem te bereiken, aangezien u zijn telefoonnummer niet hebt (ibid.). Gevraagd of u nog contact hebt met andere mensen in Somalië, antwoordt u van niet (CGVS, p. 14).

Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat zelfs uw moeder geen smartphone heeft, maar enkel een gewone gsm en nummer (ibid.). Gevraagd of u dat nummer dan niet kan bellen, antwoordt u dat het zeer veel geld kost om van hier naar Somalië te bellen (ibid.). Gevraagd of er geen andere, goedkopere manieren zijn om contact op te nemen, antwoordt u dat het moeilijk is om met haar te communiceren en u door financiële moeilijkheden niet telkens opnieuw kon bellen (ibid.).

Gevraagd of er in het centrum geen goedkopere manier is om te bellen, antwoordt u dat u er geen weet van hebt (ibid.). Gevraagd of u het telefoonnummer van uw moeder hebt, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of u die niet goedkoop kan bellen, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of u geen manier hebt afgesproken om in contact te blijven toen u het land verliet, antwoordt u dat het toen een moeilijke situatie was, uw moeder ziek was en u behalve het telefoonnummer geen andere manier afsprak (ibid.).

Aangezien u kan lezen en schrijven en aangezien u als volwassene uw land en familie hebt verlaten, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou nemen om op een haalbare manier contact te blijven houden en dat u eenmaal in Europa intensievere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact met hen te krijgen.

Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw netwerk in Somalië zich op heden bevindt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een alleenstaande vrouw zonder mannelijk netwerk in Somalië zou zijn.”

“Wat betreft de door u voorgelegde documenten (een origineel besnijdenisattest en een originele inschrijvingskaart voor het GAMS) dient te worden opgemerkt dat uit deze documenten blijkt dat u enerzijds vrouwelijke genitale verminking hebt ondergaan en anderzijds ingeschreven bent bij het GAMS dat strijdt tegen vrouwelijke genitale verminking, gegevens die in deze beslissing niet ter discussie staat.”

Het betoog dat zij haar problemen uitgebreid uiteengezet heeft en de commissaris-generaal hiernaar geen verder onderzoek heeft gevoerd is niet relevant. Uit het bovenstaande blijkt immers dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit de stad Wanlaweyn, in het district Wanlaweyn, in de provincie Lower Shabelle, in Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit de stad Wanlaweyn, in het district Wanlaweyn, in de provincie Lower Shabelle, in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP